

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРИВАТНИЙ ЗАКЛАД
«ДНІПРОВСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ ТА ПРОТИДІЇ
ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ ТА У СВІТІ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції
м. Дніпро, 16 червня 2023 року

1. Forensic Psychological Assessment. URL: <https://www.hgexperts.com/expert-witness-articles/forensic-psychological-assessment-5100> (Accessed: 20.05.2023)
2. Lege Nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar In: Monitorul Oficial Nr. 157-162, din 10.06.2016. URL: <http://lex.justice.md/md/365259/> (Accessed: 16.05.2023) (*Law nr. 68 of 14.04.2016 regarding the forensic expertise and the status of the forensic expert*).
3. Rusnac Sv. Psihodiagnostic și expertiză psihologică în justiția penală și civilă. Suport de curs. Chișinău: Print Caro, 2022. 200 p. (*Psycho-diagnostic and psychological expertise in civil and criminal justice. Course support for students*).

Албул С. В.

кандидат юридичних наук, професор,
професор кафедри оперативно-розшукової
діяльності

Одеського державного університету
внутрішніх справ

ORCID: 0000-0002-3253-9225

ЗАГРОЗИ ТЕРОРИСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ: ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ

Термін загроза означає можливість виникнення чогось небезпечного, прикрого, важкого для кого-, чого-небудь. Це те, що може заподіювати яке-небудь зло, якусь неприємність. Загроза (англ. – threat) – потенційна причина інциденту, що може завдати шкоди системі або організації. Загроза терористична – імовірність вчинення терористичного акту на певній території (об'єкті), а також визначення рівня загрози наслідків від можливого терористичного акту.

В загальному випадку загроза являється синонімом можливої небезпеки, має низку спільних рис з поняттями «ризик», «небезпека», «виклик». У сфері боротьби з тероризмом загроза терористичного характеру (терористична загроза) – потенційні дії або події, які прямо чи опосередковано сприяють виникненню терористичної діяльності; висловлений (проявлений) в будь-якій формі намір спричинити фізичну, психологічну, матеріальну чи іншу шкоду, що створює небезпеку життєво важливим інтересам людини, суспільства і держави [3, с. 26]. При цьому, деякі сучасні науковці поняття загрози терористичного характеру і терористичної загрози ототожнюють. Також науковці виокремлюють одну з притаманних терористичній загрозі характеристик – її вражаючий фактор – чинник життєвого середовища, який за умов вчинення (загрози вчинення) терористичної акції та пов'язаною з нею надзвичайною ситуацією сприятиме досягненню мети терористичної діяльності; виступає не в якості мети, а в якості засобу досягнення мети та є початковим у ланцюгу подій, спрямованих на досягнення мети терористичної діяльності.

Різноманітні тлумачення поняття «ризик» здійснювалось багатьма вченими. На думку фахівців у сфері охорони праці та промислової безпеки ризик – це поєднання вірогідності виникнення загрозової події або впливу (впливів) та ступені важкості збитків які можуть бути викликані такою подією або впливом [1, с. 23]. У більшості науково-технічних публікацій із даної тематики ризиком є кількісна міра небезпеки, що дорівнює добутку ймовірності реалізації певної загрози, помноженій на ймовірність величини можливого збитку від неї [1, с. 24].

Стосовно терміну «ризик» наразі існує значна невизначеність. Різні джерела терміни «ризик» (англ. - risk), «небезпека» (hazard), «загроза» (threat) чи «невизначеність» (uncertainty) асоціюють їх як синоніми. Велике різноманіття визначень «ризик» можна зустріти в науковій літературі та у чинному законодавстві України. Найбільш загальноприйнятним визначенням ризику є кількісна міра небезпеки, що дорівнює добутку ймовірності реалізації певної загрози, помноженій на ймовірність величини можливого збитку від неї.

В законодавстві України свого визначення у якості терміну терористична загроза набула в чинній Концепції боротьби з тероризмом в Україні та закріплена як «існуючі та потенційно можливі чинники, що створюють небезпеку вчинення терористичного акту щодо об'єкта можливих терористичних посягань та настання негативних наслідків від нього» [2]. При цьому, вона є однією з ключових складових визначень «антитерористична безпека держави» (захищеність об'єктів можливих терористичних посягань від терористичних загроз) та «терористичний ризик» (критерій, за яким визначається ступінь загрози вчинення терористичного акту щодо об'єкта можливих терористичних посягань, ступінь уразливості такого об'єкта до можливих терористичних посягань та можливі негативні наслідки від терористичного акту щодо такого об'єкта». Відповідно до згаданої Концепції, найбільшу терористичну загрозу для України сьогодні становить агресивна політика російської федерації.

Особи, групи та організації становлять терористичну загрозу лише в тому випадку, якщо вони мають намір та відповідні можливості завдати шкоди об'єкту посягань. Ані наміри без наявності можливостей, ані можливості для скоєння терористичного акту без наявності намірів не створюють терористичної загрози. Загроза існує лише тоді, коли наміри та можливості разом притаманні особі, групі або організації [1, с. 82].

Відповідно до чинного законодавства України терористична загроза поділяється за рівнем на можливу, потенційну, ймовірну та реальну. Рівень терористичної загрози поділяється на основі узагальнення, аналізу, оцінки інформації, отриманої відповідними структурними підрозділами суб'єктів боротьби з тероризмом.

З огляду на викладене, на наш погляд термін «загроза терористичного характеру» тотожний терміну терористична загроза, є одним з критеріїв, за

яким визначається антитерористична безпека держави та тісно взаємопов'язаний з критерієм «терористичний ризик».

Список використаної літератури:

1. Албул С. В., Горб В. В. Організаційно-правові засади системи оперативного інформування про загрози терористичного характеру в Україні : навч. посіб. Одеса : ОДУВС, 2023. 160 с.
2. Концепція боротьби з тероризмом в Україні: затверджена Указом Президента України від 05.03.2019 р. № 53/2019. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019/print> (дата звернення: 26.04.2023).
3. Рижов І. М. Загрози терористичного характеру: формалізація, аналіз, оперативна протидія : монограф. Київ : НА СБУ, 2017. 289 с.

Біліченко В. В.

старший викладач

кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ДІЯЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

Надзвичайні ситуації – це непередбачувані події, які вимагають швидкого та ефективного реагування з боку влади. Національна поліція відіграє вирішальну роль в управлінні надзвичайними ситуаціями, які включають стихійні лиха, терористичні атаки та громадянські заворушення. Такі надзвичайні ситуації, як стихійні лиха, теракти та пандемії, вимагають скоординованої реакції різних відомств, у тому числі національної поліції. Національна поліція, як ключовий правоохоронний орган, відіграє вирішальну роль у врегулюванні надзвичайних ситуацій та забезпеченні громадської безпеки. Діяльність Національної поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України згідно із законом [1].

Основним завданням поліції є запобігання правопорушенням та їх припинення, вжиття заходів до усунення причин і умов, що сприяють вчиненню правопорушень [2]. Національна поліція відповідає за підтримання правопорядку в країні. Під час надзвичайних ситуацій їх роль розширюється, включаючи реагування на кризу, надання допомоги постраждалим громадам і координацію з іншими службами реагування на надзвичайні ситуації. Діяльність Національної поліції під час надзвичайних ситуацій здійснюється згідно з встановленими протоколами та типовими оперативними процедурами. Ця доповідь базується на огляді літератури про діяльність національної поліції під час надзвичайних ситуацій. Діяльність національної поліції під час надзвичайних ситуацій можна розділити на три етапи: готовність, реагування та відновлення. На етапі готовності національна